Legionarilor din Argentina

catre

Buenos Aires, Junie 10 1958

Secretariatul Miscarii Legionare

Domnilor Comandanti si dragi camarazi,

Marturisesc cinstit ca nu asi fi dat curs invitatiei primite, de a raspunde la adunarea dela Freiburg a Consiliului Legiunei, socotind ca nu sunt eu cel mai in drept a-mi spune punctul de vedere fata de problemele ce se desbat in aceasta adunare, daca situatia miscarii n'ar fi asa de grava si daca tacerea nu ar insemna afirmare. Va rog deci sa credeti ca nu din dorinta de contrazicere ori de a-mi etala talente pe care nu le am, scriu cele ce urmeaza.

Aproape toti legionarii cati se afla azi in strainatate se gasesc in aceiasi situatie cu mine, adica a celui ce de 25 de ani a avut ca ocupatie principala pe cea de legionar. Am asistat cu totii si la vremurile de glorie si la cele de miserie ale miscarii legionare. Am trecut cu totii si peste muntele suferintei, si prin padurea cu fiare salbatece, si prin mlastina desnadejdii. Dar regret sa constat ca drumul nu ne-a dus la acea munca minunata pentru neamul romanesc, mai ales in aceste vremuri cand are atata nevoie de noi toti, ci ori am ajuns in Iad, ori n'am iesit inca din mlastina.

Domnilor Comandanti, rabdarea legionarilor a ajuns la limita si se impune sa se tina cont de acest lucru, daca nu doriti sa asistati la spectacolul cand majoritatea dintre ei vor face uz de dreptul pe care il au de a nu va mai recunoaste ca reprezentanti ai lor.

Sunt multe legi de capataiu pentru legionari care azi nu se mai respecta. Avand insa in vedere ca problema principala ce ne preocupa astazi pe toti este conducerea miscarii, imi permit a aminti pe doua din ele: dragostea si unitatea.

Zice Capitanul ca seful trebue sa-si iubeasca oamenii de mai mult decat comanda lui ; si e normal, caci pe cine nu-l iubesti il nedreptatesti. Si a mai zice ca seful care nu poate pastra unitatea trebue sa plece. Cred ca cu mai multa dreptate trebue aplicata aceasta lege celui ce nici macar nu o poate face.

Pentru indeplinirea acestor legi asi ruga pe domnii Cadti care se gandesc sa-si asume sarcina conducerii, sa se gandeasca bine si sa se intrebe daca in adevar iubesc pe toti legionarii; iar daca observa - chiar fara sa aiba vreo vina personala - ca nu pot face ori mentine unitatea, sa predea locul altora.

Revenind acum la invitatia primita, observ ca in alineatul 4 spune urmatoarele: "Pentru eventualitatea ca nu veti putea participa, sunteti rugat a delega un alt membru din Consiliul legiunei sa reprezinte la sedinte punctul Dvs. de vedere. Astfel participarea Dvstra are caracter deliberativ". Cu alte cuvinte, cei prezenti au drept de vot pe cand cei absenti, ori care nu au delegat pe un alt membru din Consiliu cu reprezentarea lor, au numai caracter deliberativ. In concluzie deci, Consiliul Legionar are drept de vot; hotaraste deci asupra deciziilor ce se iau cu privire la mersul miscarii.

Se intampla insa ca de acord cu dispozitiile nº 1, prin care a fost creat acest organ, Consiliul Legiunei a fost pus in functie numai pana la statuarea si reorganizarea Senatului Legionar ca organ deliberativ. Fiind deci un substitut numai al unui organ fara drept de vot, ma intreb: au membrii acestui Consiliu in adevar drept de vot?

Si nebuloada devine si mai adanca cand ma intreb: care este autoritatea suprema a miscarii legionare, Consiliul Legiunei ori Consiliul Conducator?

Aceiasi lipsa de precizie domneste si cu privire la valabilitatea sau anularea organismelor legionare existente. In o nota "precizare", aparuta in numarul de pe luna mai 1958, pag. 9, se zice ca nu poate fi vorba de anularea institutiilor create prin actul de la Majadajonda atata vreme cat ceilalti doi membrii ai Consiliului Conducator, care constitue majoritatea, raman fideli hotararilor luate atunci, si ca functiile centrale sunt toate de acord in aceasta privinta.- Tot respectul meu pentru perseverenta celor doi membrii ai Cons. Cond. si pentru parerea functiilor centrale, dar valabilitatea sau anularea organelor create atunci se judeca

75

dupa cele hotarate in acea ocazie si nu dupa credinta sau perseverenta. Dispozitiile nr 1 spun clar: "Delegatii legionarilor din exil..... au hotarat sa confere sarcina Conducerii unui Consiliu de trei". Nu adauga nimic ca daca unul se retrage va fi inlocuit cu altul, etc. Nefiind deci trei, delegati atunci pe nume, nu mai exista Consiliu Conducator si nici celelalte institutii create in baza acelei delegatii.

Cred ca nu mi se va lua in nume de rau daca intreb: in baza carei legi, a carui principiu legionar, delegatii legionarilor dela Erding au conferit sarcina conducerii unui Consiliu de trei? De cand legionarii isi aleg conducerea? Si dac'o aleg legionarii, decc atunci numai unii si nu toti?

Principiul legionar a fost si este cel al ierarhiei. Daca s'a hotarat schimbarea lui, chestia trebue spusa clar si comunicata tuturor, pentru ca fiecare sa-si exercite dreptul ce ii revine conform cu noua situatie de lucruri.

Conform cu principiul ierarhic, la moartea Capitanului puterea din miscarea Legionara trecuse asupra Comandantilor B.V. si fondatori ai miscarii; care in mod expres ori tacit - prin primirea de functii si posturi - il acceptasera pe Horia Sima. Depus Sima, puterea a revenit din nou in mana lor. Deci dela ei trebue sa vina hotararile.

Felul cum vad eu rezolvarea crizei de conducere l-am expus impreuna cu ceilalti camarazi de aici intr'o scrisoare comuna. Insist aici numai asupra formarii acelui organism suprem care sper sa fie supapa de salvare a miscarii pentru viitor.

Numai facand asa cum am spus noi in acea scrisoare, cred eu ca se va putea pune ordine din nou in miscare si vom fi feriti de a mai asista la spectacolul atat de trist si degradant, de a vedea cum un Comandant dupa altul este dat prin noroiu si facut cu oua si otet.

In acelasi timp asi dori sa precizez ca ma desolidarizez de ori ce fel de insulta ce s'ar aduce cu aceasta ocazie oricarui legionar. Spun acest lucru avand in vedere scrisoarea D-lui Cdt. Papanace adresata D-nui Cdt. Ianasohi cu ocazia retragerii D-sale din Consiliul Conducator. Fara sa judec daca [illegible] aduse au fost pe drept ori pe nedrept - sperand ca acest lucru il veti face D-vstra cu toata dreptatea si equitatea necesara - observ ca cea ce se pretinde dela ori ce legionar simplu -omenie pana si cu dusmanul - nu este tinut in seama de catre D-nii Cdti..

Semnalez ca la luarea hotararilor trebue sa se tina in seama scaderile trecute si existente in miscare si intre legionari, si sa se lase deschisa poarta pentru toti, caci numai asa vom putea realiza unitatea la care ravnim toti.

Atitudinea mea fata de viitoarea conducere va voiu aduce-o la cunostinta cand voi sti cum este constituita, pe ce baze, si dupa ce voi fi cetit si eu copia de pe discuttile dela aceasta adunare.

Rog pe camaradul Mircea Orendovici sa fie aşa de bun si sa prezinte aceasta parere a mea in fata adunarii.

Tr. L. si C.

Leg. Dr. Mardarie Popinciuc